

[Jensen (Aale).]

Vogtere. I 1927—28 afskaffede de Formue-skatte for de store Formueejere, i denne Samling har de her i Tinget vedtaget — og det ærede Medlem var jo inde paa det i sin Udtalelse fra denne Plads for et Øjeblik siden —, at Ejendomsskatterne skulde nedsættes. Stadig væk er de Kapitalens Vogtere. Hvis man nedsætter Ejendoms-skatte, vil det uvægerligt betyde, at Prioriteterne øjeblikkelig rykker op paa Ejendoms-skatteernes Plads. Det vil altsaa sige, at man ogsaa i dette Tilfælde er Kapitalens Vogtere. Og i det foreliggende Tilfælde, ja, her er man ogsaa Kapitalens Vogtere, her er det ogsaa Kreditorernes Interesser, man varetager. Javel, vi skal naturligvis varetage baade den ene og den andens Interesser, men det forekommer mig, at man først og fremmest maa varetage deres Interesser, som er kriseramte.

Ud fra min Betragtning synes jeg, det maa falde mere naturligt for de Konservative at være Kapitalens Vogtere, for det har de taget i Arv fra Partiet Højre i sin Tid. Derimod har Partiet Venstre ikke før i samme Udstrækning været Kapitalens Vogtere. Det har været en god gammel Venstretale, den, at da har i Rigdom vi drevet det vidt, naar faa har for meget og færre for lidt. Det har Partiet Venstre glemmt, det maa vel være gaaet ud af deres Sangbog. Hvordan det nu er gaaet til, ved jeg ikke, men man hører det i hvert Tilfælde ikke mere, og derfor synes jeg, det er rigtigt, naar det er blevet sagt, at der er sket en Ændring med de to Partier. Det konservative Folkeparti har ændret Navn, men bevaret sin Politik, Venstre derimod har beholdt sit Navn, men op-taget den gamle Højrepolitik. Og dog maa jeg sige, at vel har de Konservative taget det gamle Højres Politik op, men de vil dog være med til at forhandle. Vi kunde naturligvis ikke vente, at man helt og fuldt vilde gaa med til det, vi gerne vil have — det kan man ikke, naar Rigsdagen har den Sammensætning, som den har, det har jeg gjort opmærksom paa adskillige Gange. Hvis man vil have positive Resultater ud af de Forhandlinger, der føres her i Rigsdagen, saa maa man slaa af paa den ene og paa den anden Side, den ene Part kan ikke forlange helt og fuldt at faa sin Villie. Men det har man fra Venstres Side ikke villet erkende, tværtimod, der vil man forhandle, bare man kan faa sin Villie.

Maa jeg lige gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem af Folketinget Hr. Mad-sen-Mygdal anbefalede at stemme imod

Lovforslaget, men han haabede alligevel, at der skulde komme noget ud af Lovfor-slaget. Det er noget inkonsekvent, men der er jo saa meget andet, der er inkonsekvent fra den Side, at man egentlig ikke for-bavses saa meget over det. Jeg deler imidlertid hans Haab om, at vi dog skal faa noget ud af det, som kan være brugeligt, og som Landmændene kan være tjent med. Vi bør gennemføre Forslaget for at bevare Hjemmene, for at bevare Bedrifterne. Der er Tusinder og atter Tusinder, der venter paa Rigsdagen i dette Spørgsmaal. Lad dem ikke vente forgæves.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Formanden: Jeg gør efterfølgende Talere opmærksom paa, at det utvivlsomt vil fremme Forhandlingerne, hvis man betjener sig af lidt mindre stærke Udtryk end den Taler, som nu sluttede.

Lange: Det er et beklageligt Tidens Tegn, at Rigsdagen skal beskæftige sig med et Lovforslag som det, der foreligger til Be-handling, men det er jo, som det har været stærkt fremhævet af de to ærede foregaaende Talere, et Udtryk for Tidens vanskelige økonomiske Forhold. At Forholdene for Landbruget og for øvrigt ogsaa for andre Erhverv er overordentlig vanskelige og i høj Grad kan paakalde Støtte fra Lovgivningsmagten, erkender mit Parti fuldt ud.

Naar den ærede sidste Taler fremhævede, at hans Parti og i det hele taget Rege-ringspartierne allerede saa langt tilbage som i 1927—28 havde forudset og ønsket at træffe forebyggende Foranstaltninger overfor den kommende Krise, kunde jeg dog ikke ganske følge det ærede Medlem i denne Udvikling. Krisen i 1927—28 var en Krise, der var fremkaldt af Kronestigningen, og som ikke har nogen umiddelbar Forbindelse med den nuværende Krise. I det mellemliggende Tidsrum har vi jo ogsaa for Landbruget haft en Periode, hvor Forholdene i økonomisk Henseende var særdeles gode, og naar det ærede Medlem vilde gøre gældende, at hans Parti og Rege-ringen paa et tidligere Tidspunkt havde ønsket at modvirke denne Krise, vil jeg dog minde om, at da vi fra mit Partis Side sidste Foraar Gang paa Gang hævdede, at det vilde være rimeligt, om Rigsdagen blev kaldt ind til Sommersamling, saa at man kunde træffe Foranstaltninger til at imøde-gaa den Krise, som man alt den Gang kunde se var i Opmarsch, da vendte Regeringen,